DE DÖDA SKEPPENS Ö.

Kärleksroman från det äventyrsfyllda Sargassohavet

av

Crittenden Marriott.

Översättning av ANNA HAMILTON-GEETE

(Forts. fr. föreg. nr.)

Dorothy drog djupt efter andan.

— Nej — sade hon beslutsamt. — Det är inte allt. Ni sade mer än det — nyss, medan ni ännu var medvetslös. Ni ämnade säga något mer — för ett ögonblick sedan. Varför hejdade ni er?

— Jag — jag —

— Jag läste i ert hjärta nyss — genom edra ögon. Låt mig höra vad jag läste där. Säg det — säg det!

— Jag är icke värdig — jag —

— Tyst! — det där vill jag inte höra. Ni är oskyldig. Ni kan inte vara skyldig till det brott varför ni blivit anklagad. Ni! — så modig — så god — så självuppoffrande — ni skulle ha kunnat mörda en kvinna! — Det är inte sant. Allt sedan den stund då jag först träffade er här jag inte trott det — och sedan ni berättat mig er historia behöver jag ingen annans vittnesbörd. Nå, vill ni nu säga vad jag nyss läste i ert hjärta?

— Jag kan inte — jag —

— Då skall jag i stället säga er något.. Jag sade i afton att vi ej voro annat än vanliga bekanta för varandra. Jag sade att jag — inte älskade er. Det var en osanning.. Jag älskar er. Jag älskar er — med hela min själ — hela mitt hjärta!

— Dorothy —!

— Frank! — älskade —!

FEMTONDE KAPITLET.

Flykten.

I trots av alla den föregående dagens ansträngande erfarenheter var Howard redan i daggryningen vaken och uppe och på däck, där han ansträngde sina ögon till det yttersta för att uppfånga en skymt av Jackson och hans bundsförvanter.

Han insåg att ingen tid var att förlora och att man genast måste skrida till handling. Ej ett ögonblick betvivlade han att ormen med avsikt blivit ditförd och lössläppt för att förgöra honom, liksom den — att döma av vad mor Joyce berättat för Dorothy — redan förut blivit använd för att rödja en av den olyckliga Prudence Gallaghers män ur vägen. Han förvånade sig blott över att den tappre kaptenen eller hans trogne biträde ej själva deltagit i anfallet.

— Karlen vet kanske inte hur nära det varit att han lyckats, mumlade han bistert för sig själv. Men nästa gång kommer han nog i större sällskap — vi måste se till att dessförinnan dra oss ur spelet på bästa sätt. Om bara Jackson och de andra väl vore här! —

Men ingen av dem syntes ännu till — huru han ansträngde sig kunde han ej bland vraken urskilja en enda levande varelse och det var med en suck av otålighet som han vände sig bort för att närmare undersöka skådeplatsen för nattens hemska uppträde.

Halvt nedsjunken i sjögräset vid foten av det sluttande däcket upptäckte han ormens väldiga kropp, skräckinjagande ännu i döden, och ryste vid tanken på vad hans öde skulle blivit om Dorothy varit mindre modig och järnstolparna mindre starka. Böjda och krökta som de nu voro vittnade de bättre än något annat om odjurets oerhörda styrka.

Då han ville bespara Dorothy varje upprörande påminnelse om nattens tilldragelse klättrade han ned till vattenbrynet och sköt vidundret längre in under tången. Därpå svängde han sig åter upp på relingen och började åter spana efter den försvunne Jackson.

Denna gång var lyckan honom mera bild. Han upptäckte genast, på icke alltför långt avstånd, fyra mänskliga gestalter, och då de kommo närmare igenkände han i dem Jackson, den prästman, som dagen förut sammanvigt honom och Dorothy, samt mor Joyce och hennes man — hans förutvarande fångvaktare.

Var och en av karlarna bar två eller tre gevär över axeln och voro omgjordade med patronbälten. Mor Joyce var belastad med ett större bylte, vars innehåll ej på avstånd kunde urskiljas.

Vid Howards rop kom Dorothy upp på däck just i tid för att hälsa de nyanlända välkomna. Med rodnande kinder, strålande ögon och högburet huvud stod hon där, en helt annan varelse än den dödsbleka, förtvivlade flicka, som i går nödtvungen underkastat sig Forbes' befallningar.

Mor Joyces kvicka ögon upptäckte genast förvandlingen.

— Heliga Guds moder, vad vill det här säga? utbrast hon. Och var det verkligen ni, mitt hjärtans barn, som rakt inte ville gifta er? — Och var det ni som var så tvärsäker på att löjtnanten och ni alls inte frågade efter varandra? — Aj, aj — titta bara på hennes klara ögon och röda kinder, den sötungen! — Ja se den ungdomen, den ungdomen! — Herre Gud, Tim, det påminner en rakt om gamla tiden — för en fyrtio år se'n eller så! — och hon såg med ett uttryck av rörande ömhet på den gamle mannen vid hennes sida.

— Det gör så, det gör så, Kathleen — det gör så, gumman min, genmälte han fryntligt. — En vacker god morgon har jag den äran önska er, nådig fru — mätte ni leva i hundra år och få ett dussin präktiga — — —

— Äh tig han med sina dumheter, Tim! avbröt honom hans hustru. — Han får ju den unga damen rakt att rodna med sitt sladder! —

Jackson skildrade under tiden sina öden för Howard. Han hade efter vad han berättade gått runt om byn och där hållit sig dold i flera timmar, väntande på ett gynnsamt tillfälle. Slutligen hade han smugit sig ombord och till all lycka genast stött på mor Joyce, som skyndsamt fått honom under däck och hållit honom dold-där.

— Kapten Forbes stora orm hade kommit lös och han hade gått efter den, fortfor detektiven, och vi..

Howard avbröt honom:

— Den kommer troligen inte lös en gång till — insköt han. — Den var så vänlig och gjorde oss ett besök.

— Här?

Howard nickade bekräftande.

— Den kom hit, upprepade han. Kom hit och anföll mig. Det var en ovanligt intelligent orm — åtminstone sedd från Forbes synpunkt. Den skulle otvivelaktigt ha dödat mig om inte miss Fair.... min hustru lyckats skjuta den — med er pistol, Jackson. Men vi ha inte tid att tala mer om den saken nu. — Fortsätt med er berättelse.

Jackson hade emellertid föga mer att meddela. Under Forbes' frånvaro hade de sammansvurna utan synnerlig svårighet vunnit tillträde till vapenförrådet och där försett sig med så mycket gevär och ammunition som de förmådde bära. Därpå hade han, vägledd av mor Joyce, lyckats bryta sig in i kaptenens enskilda förvaringsrum och där bemäktigat sig en kompass, en sextant och en kronometer, vilket allt mor Joyce, åberopande sig på Dorothys försäkran, förklarade vara nödvändigt för att de skulle kunna styra en båt såvida de skulle lyckas finna en sådan.

— Och, tillade Jackson, det lär allt vara bäst att vi ser till att få tag i en i rödaste rappet — för Gallagher håller som bäst på med att göra fordning en Gatling-kanon och det är nog meningen att göra kol på oss med allra första.

— Ja, det kunde man ju vänta sig, genmälte Howard. Och så fort vi fått frukost, skola vi göra oss i ordning att lämna Queen. Om ni således vill komma ned, så — — — —

Vid frukostbordet redogjorde Howard närmare för sin plan.

— Jag förmodar att ingen av oss är angelägen om att slåss, såvida det kan undvikas, sade han. Vi ha ingenting att vinna på den vägen och allt att förlora. Att stanna här i närheten är omöjligt. Vad jag föreslår är alltså detta: — Vi bege oss av härifrån om en kort stund, men i stället för att följa kusten, som Forbes naturligtvis förutsätter att vi skola göra, skola vi gå rakt österut — in i hjärtat av vrakbyn — och sedan återvända till kusten på södra sidan. På det sättet tror jag att vi skola överlista honom och vara i stånd att i all sköns ro vidtaga alla övriga mått och steg. Utan kompass skulle jag ej vågat detta försök, men då mor Joyce nu lyckats skaffa oss en sådan, är företaget långt mindre riskabelt. Som det torde vara ovisst huruvida vi kunna påträffa mat och vatten tillräckligt, måste vi medföra så mycket därav som vi kunna bära. Jag har redan gjort i ordning tre packningar och det torde ej behövas lång tid för att få de återstående hoplagda. Sedan ge vi oss genast av.

En stund senare lämnade det lilla sällskapet Queen för alltid. Det var med strömmande tårar som Dorothy för sista gången såg sig omkring innan de lämnade fartyget.

— Åh, Frank, Frank! — snyftade hon, vi ha ändå varit lyckliga här. Skola vi någonsin bli lika lyckliga? — Jag — jag skulle hälst vilja stanna här för alltid — med dig, om — — — Ja, jag vet ju att det är omöjligt. Vi måste återvända till världen — om inte för annat, så för att rentvå ditt namn. Ja — vi skola göra det, älskade — vi måste göra det! — Gud är god — jag förlitar mig på Hans rättvisa. Han skulle ej tillåtit mig att älska dig så mycket om Han inte ville låta din oskuld komma i dagen!

Hand i hand följde de efter de övriga, som redan hunnit ett stycke i förväg. Howard drog en lång suck av lättnad då de väl befunno sig på väg utan att hava sett en skymt av Forbes och hans anhängare.

Men ehuru de icke sågo några fiender, voro de tyvärr icke själva så osedda som de trott sig vara. Då det lilla sällskapet väl hunnit utom synhåll reste sig en karl försiktigt bakom den däckskajuta där han hållits sig gömd, såg ännu några ögonblick skarpt efter dem för att förvissa sig om den riktning de inslagit och begav sig därpå, så fort fötterna buro honom, bort i riktning mot byn.

SEXTONDE KAPITLET.

Havets dolda skatter.

Till och med på öppna havet är det lättare att på förhand bestämma sin kurs än att alltid följa densamma. Vind, vågor och havsströmmar samverka ofta på ett fullkomligt oberäkneligt sätt för att driva ett fartyg åt helt annat håll än det från början avsedda — och alla dessa tycktes nu hava sammansvurit sig för att försvåra flyktingarnas framskridande i den riktning som Howard tänkt sig.

Gång på gång måste de taga en lång omväg för att kringgå ett helt annat fullkomligt otillgängligt vrak som spärrade vägen för dem och till sist sågo de sig nödsakade att helt och hållet avvika från densamma för att följa kanten av en visserligen smal, men icke dess mindre oöverstiglig kanal av öppet, ehuru tånguppfyllt vatten, som helt och hållet tycktes avskära dem återtåget åt det håll dit de ämnat sig.

— Det är nog den där orkanen vi hade för en månad sedan — förklarade Joyce. — Det är inte ofta vi har känning av dem här — men då de komma ställa de till en h—tes villervalla bland de här gamla skroven, skall jag säga. Jag minns ännu den stormen vi hade för tio år sedan! — Den klöv hela vrakmassan mitt itu på flera mils avstånd, och sedan så fyllde den rännan med en hop gamla skutor som sågo ut som om de sluppit ut från en tocken där marknadskarusell, min själ gjorde de inte det — aldrig sett sådan åbäken i hela mitt liv. De flesta av dem var förstås rakt uppruttna av ålder och sjönk så fort de började stöta emot de starka, nya fartygen.. Sista stormen var inte på långt när så svår — den har nog bara slitit upp en liten ränna här och där, tänker jag.

Howard nickade. Förklaringen föreföll honom sannolik, ty endast så kunde man förstå förekomsten av denna öppna kanal mitt ibland de eljest så tätt sammanparkade vraken. Enligt attraktionslagen skulle den eljest för länge sedan hava slutit sig. Upptäckten gjorde honom orolig, ty rännan hade redan tvungit dem att intränga minst en mil längre in bland vraken än han från början ämnat våga sig — och ännu kunde man ej urskilja något slut på den.

Vad skulle de väl taga sig till såvida den verkligen sträckte sig ända in i hjärtat av denna underliga ödemark, dit, där de urgamla farkosterna lägo, på vilka allt åtbart för länge sedan förmultnat? Om en föregående storm verkligen öppnat väg ända fram till dem, då kunde naturligtvis en senare även gjort det.

Han skulle inom kort få ett överraskande bevis på sanningen av denna förmodan.

Redan en längre stund hade han lagt märke till ett ofantligt grått skeppsskrov, här och där prytt med bleknade förgyllningar, som på något avstånd spöklikt höjde sig över de mellanliggande fartygen. Då de kommo närmare iakttog han med stigande förvåning den sällsamma företeelsen.

Kolossal, bred och tung som en flytande fästning, med högt upptornade överbygnader på såväl för- som akterskepp och mångdubbla rader av gapande gluggar, ur vilka rostiga kanonmynningar framstucko, sköt den i höjden som ett berg bland de omgivande vraken. Mansåldrar hade förgått sedan något sådant fartyg gått av stapeln eller lupit ut ur någon hamn det tillhörde en länge sedan försvunnen tid då det stolta Spanien stod på höjden av sin makt och ära och dess väldiga flotta förde Amerikas rikedomar över havet för att fylla fädernes-landets redan överflödande skattkammare. I minst tvenne århundraden måste denna spöklika gengångare hava legat dold i hjärtat av denna Atlantens underliga arsenal, för att sedan av en tillfällighet dragas fram i dagen och bliva föremål för ett främmande släktes häpnad och nyfikenhet.

Från bramstången på ett modärnt segelfartyg, dit han klättrat upp, iakttog Howard med undran och intresse det hela, medan de övriga stodo stumma av förvåning ett stycke därifrån.

— Ja, se det är just en av de där konstbesynnerliga manickerna som jag nyss talade om! utbrast Joyce slutligen med triumferande ton. Vad var det ja sa'? — Har en väl nånsin sett maken till åbäke? — Vad kan det vara för slags skeppsvarv där de bygga sådana fartyg, herr löjtnant?

— Det är en gammal spansk galion, genmälte Howard. Det är just den rätta typen — just sådana fartyg var det som spanska regeringen använde för sina guldtransporter i gamla tiden — för att frakta guldtackor från Amerika.. Och se! — här finns flera av samma slag. Se bara!

Längs hela den öppna rännan, långt bort emot solnedgången, sträckte sig i själva verket en rad av uråldriga fartyg, än ett och ett i sänder, än parvis. Alla voro icke galioner, men alla tillhörde längesedan föråldrade fartygstyper. Medan deras likar länge sedan försvunnit från haven hade dessa funnit en fristad i denna bortglömda vrå av världen, där de långsamt gingo sin upplösning till mötes liksom det en gång mäktiga världsväldet som utsänt dem. Howard betraktade dem tyst, upptagen av tusen tankar.

Men Joyce återkallade honom snart till verkligheen.

— Var det guldtackor ni sade, sir —? — frågade han med menande ton.

Howard skrattade.

— Ja, det har sin riktighet, — genmälte han vårdslöst. Så vitt jag kan se, är det just det slags fartyg som användes till guldtransporterna — men flet betyder visst inte detsamma som att där verkligen finnes något guld ombord. Alldeles otänkbart är det emellertid inte. Vem vet? — Vi skulle kanske kunna få oss ett par miljoner var — om vi bara kunde hitta på något sätt att få dem med oss.... Men stopp och belägg! — Vad tänker ni nu ta er till? —

Joyce var redan halvvägs inne genom en av gallouens kanonportar, men hejdade sig vid Howards tillrop.

— Jag tänker allt ta mig en titt på de där miljonerna — genmälte han en smula trotsigt.

Howard tvekade ett ögonblick. Men då hän lade märke till att även pastorn började trippa oroligt av och an på platsen och att de båda fruntimrens ögon lyste av omisskänlig nyfikenhet, skrattade han godmodigt.

— Nå, ge er av då, — sade han. Men var för all del försiktig. Det gamla skrovet är förmodligen alldeles oppruttet — jag tvivlar på att däcken bära er.

Joyce försvann blixtsnabbt, men strax därpå stack han åter ut huvudet.

— Allt väl sir, — rapporterade han. Hon är bättre än hon ser ut. Plankorna äro nog murkna, men jag tror att de håller. Kanske nådig frun skulle ha lust att komma ombord?

Howard såg frågande på Dorothy.

— Jo, det har nådig frun viest, det svarade hon leende (Forts.)

Önskar Ni Bli Frisk och Stark

Förstumma då icke att i TID vända er till Dr. L. K. Leigh, ty han har med enastående framgång behandlat otaliga fall av alla sjukdomar hos män, och hans arvode, inneslutande mediciner, är så lågt, att vilken som helst kan betala det. Tjugufem års oavbruten praktik i behandling av tusentals fall visar att Dr. Leigh åtnjuter välförtjänt förtroende.

Behandlar pålitligt och framgångsfullt Märv-, Könz och Blodsjukdomar, Reumatism och alla sjukdomar i Bröst, Lever, Njurar, Blåsa, Mage och andra organ. Snart sagt alla sjukdomar hos män behandlas och botas säkert och varaktigt enligt den mest framskridna och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. All korrespondens på svenska och ansedd som privat. Mediciner sändas till Canada per paketpost.

Rådfrågning, personligen, genom brev eller fråglista, är alldeles kostnadsfri.

Värdefull Läkarebok Fritt

"GODA RÅD" den berömda svenska bok som Dr. Leigh skrivit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män och deras följder borde läsas av män i alla åldrar. Boken, jämte fråglista sändes alldeles gratis och portofritt i slutet omslag till alla, som insända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.

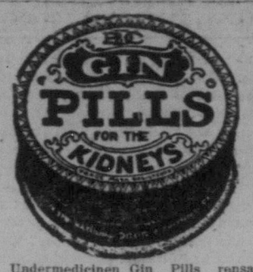

Undermedicinen Gin Pills rensar njurarna, reglerar urinavgången och lindrar och helar de inflammerade organen samt reglerar blodomloppet och förebygger oregelbunden blodcirkulation.

50 cents per box hos alla druggister.

Farm och hem.

Billigare uppfödning.

Den nuvarande ungdjursuppfödningen börjar bli ruinerande för ladugårdens ekonomi. Den måste förbilligas, så att vi kunna tillverka mjölk och smör billigare och förtjäna mera per kilo. Huvudmedlet är hagmarksförbättring. En framstående norsk fackman, E. Isaachsen, professor i husdjurslära vid Norges lantbrukshögskola, tog skarpt till orda härför i ett föredrag vid norska lantbruksakademien i början på februari. Vi referera i största korthet efter "Nationen":

Professorn ville avliva den gamla läran, att kvigorna skola utfodras jämt om året utan spräng i fodring och hull. Detta är fel, ett fel, som kostar pengar, mycket pengar. Kvigorna skola ut på rikt sommarbete, men fodras knappt om vintern.

Vid riksgivande, gödslat, verkligt gott bete lägga kvigorna på kollosalt. Sedan kunna de stå på billig vinterfodring. Det gör mindre, om viktökningen blir liten under vintern. Ty efter en period av svag fodring ökar tillväxten hastigare, när ungdjuren komma på rikt kulturbete. Gott betes foder står i lättsmälthet i jämnhöjd med det bästa kraftfoder, och det innehåller rikligt av vitaminer och de mineralämnen, som djuren behöva.

Hagmarksförbättringar revolutionera husdjursskötseln i dess helhet, icke blott uppfödningen. Det finns gårdar, som genom rationell beteskultur kunnat öka sin mjölkproduktion med 200 procent utan att öka kraftfoderköpen med mer än 12 procent. Och försäljningen av övriga jordbruksprodukter har icke minskats.

Ladugårdens ekonomi beror icke blott av hög mjölkmängd pr 100 foderenheter utan även på god tillgång av verkligt billigt, hälsosamt hemfoder. Hagmarksförbättring ger oss sådant foder.

Jordens gödsling i vår.

För kort tid sedan hölls i Malmö en jordbruksvecka, som var livligt besökt, och under vilken en hel del intressanta och väckande föredrag hölls. Bl. a. talade jordbrukaren och agronomen Arvid Zachrison, Hvilan, om aktuella spörsmål rörande gödsling.

Agronomen Z. redogjorde först för den flytande spillningens höga gödselverkan i förhållande till den fasta spillningens. Det är därför av allra största vikt och betydelse, att den flytande spillningen noga tillvaratages och väl användes. Med stöd av de nya danska gödselförsöksresultaten rörande stallgödselns verkan vid nedbrukningen olika tidigt efter utspridandet betonades kraftigt vikten av att plöja ner gödseln så snart som möjligt efter utspridningen. Härvid måste dock också tagas hänsyn till sådana faktorer som jordslag, arbetsfördelning m. m.

Föredragets senare del behandlade konstgödslingens räntabilitet innevarande år. En omfattande gödsling med kväve erbjöd utsikter till god vinst. Beträffande de olika kvävegödselmedlen borde hänsyn tagas dels till priset per kg. kväve i respektive kvävegödselmedel och dels till deras verkan och lämplighet för olika växtslag. Agronom Z. rekommenderade också gödsling med fosforsyra och kali i större omfattning än under de senaste åren alldenstund den sparsamma användningen därav under de senaste åren haft till följd, att jorden nu mången städes är i behov av speciellt fosforsyra.

Goda råd.

Vaxduk bör icke tvättas i varmt såpvatten, enär detta förstör mönstret. Använd icke heller någonsin soda i vattnet, utan endast kallt vatten till avtvättningen.

Fläckar av vagnsmörja eller tjära överstrykas först med fett eller smör, som får kvarsitta 10—15 min. på fläcken. Med en kniv avskrapas därefter så mycket som möjligt av fläcken, varefter man till slut kan behandla den med bensin för att få bort de sista spåren.

Konservering av hackad persilja. Har man hackat mer persilja, än man för ögonblicket behöver, eller om man vill förvara persilja för senare bruk, blandas den hackade persiljan väl med så mycket fint salt som persilja och förvaras i en väl tillsluten glas eller porslinsburk. Persiljan anvvändes sedan som den är, utan urvattning, men den mat, till vilken persiljan användes bör naturligtvis icke då saltas.

Gipsfigurer kunna göras rena med stärkelse av poattismjöl. Mjölet rörres ut i litet kallt vatten och hälles i kokande vatten, vilket får koka tills det är alldeles klart och tämligen tjockt. Stärkelsen får svalna, och då den är nästan kall, smörjes den över hela gipsfiguren med en pensel. Stärkelsen får sitta kvar i 24 timmar, varefter den försiktigt borttages. Damm och smuts på figuren följa nu med stärkelsen och gipsfiguren är ren, då man väl avlägsnat stärkelselagret.

Mässings- och silversaker, som icke blivit putsade på länge, kunna rengöras med ammoniak. Med en lapp eller en mindre borste, vilken särskilt lämpar sig för ornament, utskärningar och dylikt, putsas föremålet väl med amoniak, varefter det sköljes i ett par omgångar kallt vatten och torkas. Efteråt kan man putsa med silvertvål eller med ett av de många putsmedel, som finnas för silver och mässing (alltefter föremålets art), så kommer det att återfå sin ursprungliga vackra glans. Särskilt i fråga om större saker såsom gardinstänger, hållare m. m., som under tidernas lopp mörknat, är detta medel synnerligen bra.

Förvaring av kryddor, russin, mandel m. m. Små glas, burkar och porslinsaskar med skruvlock eller glaspropp, i vilka man köpt karlsbadersalt, piller, toilettpreparater eller dylikt, bör man icke kasta bort, då de bli tomma, emedan de kunna bli till nytta i hushållet. De rengöras väl med hett vatten, soda och såpa och kunna därefter användas till förvaring av kryddor m. m. I många hem kvarstå ofta små kryddrester i de påsar, i vilka de köptes. Därigenom förlora de sin kraft, arom och smak förstöres, och ofta bli de unkna och därigenom odugliga att använda. Häller man kryddorna strax i en tättslutande burk med lock, hålla de sig länge. Detta gäller både hela och malda kryddor av de olika sorterna och även vanilj, lagerbärsblad, bakpulver m. m. På burken bör man fastklistra en pappersremsa med namn på innehållet.

Ur kokboken.

Fiskkotletter. För att få 6 kotletter av en bra storlek behövs ett stycke heljeflundra, stockfisk eller lax tjock nog för att få två koppar, när kokt och smulat. Blanda med ½ kopp rik mjölk, 2 koppar brödsmulor, tillsätt fisk och rör så i 2 matskedar smält smör, 1 matsked mjöl, ¼ tesked peppar, ½ tesked salt och 1 tesked löksaft, formas, doppas i vispat ägg och brödsmulor. Stekes i djupt fett eller kokolja.

Fisk soufflé. Detta kan lagas av vilken som helst slags konserverad fisk eller också kokt. Tuna fisk är utmärkt, lagad på detta sätt. 1 burk av denna fisk eller 2 koppar kokt fisk av vilken sort som helst, smulas sönder fint, kryddas med salt och peppar, efter smak och saften av 1 citron. Nu kokas ½ kopp brödsmulor i ½ kopp mjölk i 10 minuter, så lägges fisken i. Vispa 2 äggulor tills tjocka och ljusgula (3 av dem, om de äro små), blanda dem med det övriga och blanda sakta in de hårt vispade äggvitorna. Hälles i en väl smörad bakform och bakas tills fast. Serveras strax.

Fisk-Croquettes. Till dessa kunna användas konserverad fisk eller vilken som helst annan slags finhackad kall färsk fisk, som först blivit kokt bakad eller stekt. Till var kopp fisk tillsätt ¼ kopp torra brödsmulor eller 1 stor sodacracker, alldeles finstött, 1 välvispat ägg och en matsked mjölk. Krydda med salt och peppar, och om så önskas, tillsätt lite finhackad, rå lök. Laga till croquettes, rulla dem i ägg och brödsmulor, och stek dem i djupt fett. Om man önskar, kan detta sista ägg och brödsmulor utelämnas och i stället kunna de stekas i en stekpanna samt vändas till var sida är brun.

Stekt, salt stockfisk med potatiskakor. Utblöt 1 pund salt stockfisk över natten. Detta skulle utgöra ca 2 koppar. Nästa morgon tvättas den gott i kallt vatten, avsilas, hälles över med kokande vatten och låter den stå intill kall. Torkas gott med en duk och stekes så på båda sidor, vändande den två gånger. Så plockas den i små bitar. Nu gnides gulorna av två hårdkokta ägg till en blandning, lägg i ½ tesked socker, 1 matsked smör, 1 struken tesked senap, upplöst i en smula ättika. Blanda det hela väl samman, uppvärm och häll det över fisken. Serveras med kakor eller bullar av potatismos, stekta bruna på båda sidor i kokande fett.

Våren 1927

DENNA vår önska vi spara Eder obehaget att bliva missbelåten.

Om Ni aldrig haft kläder, som passat Eder förr, skall Ni få veta orsaken.

Kom in och se tygerna för våren. Vi föra de bästa importerade engelska tygerna i största urval.

C. Cronquists Skrädderiaffär.

282 Stanley St.

Samma hus som Svenska Canada Tidningens expedition.

Fullständigt befriad. Hon. J. N. Boucher, fredsdomare i Sulley, Que., skriver: "Jag var så illa angripen av muskel- och ledgångsreumatism att jag trodde mina leder hade kommit ur sina gängor. Ibland voro plågorna så svåra att jag svimmade. Sedan tre läkare hade gjort sitt bästa utan att bringa mig någon lindring, försökte jag Dr. Peters Kuriko. Till min stora överraskning befriade mig redan den första flaskan fullständigt från mina plågor. Jag kan nu gå två mil utan att känna mig trött." Denna underbara örtmedicins verkan på olika slag av reumatiska smärtor har väckt förvåning hos många lidande, dess aldrig svikande inverkan på avföringsorganen förorsakar utdrivandet av giftiga element ur systemet. Den är ej någon apoteksvara; speciella agenter tillhandahålla den från laboratoriet av Dr. Peter Fahrney & Sons Co., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

NÄR NÅGOT HÄNDER

i Eder trakt,
som är av allmänt intresse, försumma då ej att genast underrätta Svenska Canada Tidningen.

Skriv några rader
om händelsen och adressera brevet eller postkortet till Svenska Canada Tidningens redaktion, 325 Logan Ave. Winnipeg, Man.

Kom alltid ihåg
att skriva namn och siffror med tydlig stil och helst med bläck.

Skriv bara
på ena sidan av papperet.

Små bygdebrev
och krönikor, trevligt och muntert skrivna mottagas gärna och med tacksamhet av red.

Glöm aldrig
att samarbeta så intimt som möjligt med Svenska Canada Tidningen.

Hjälp till
att göra Svenska Canada Tidningen till Svensk-canadensarnas e g e n tidning.